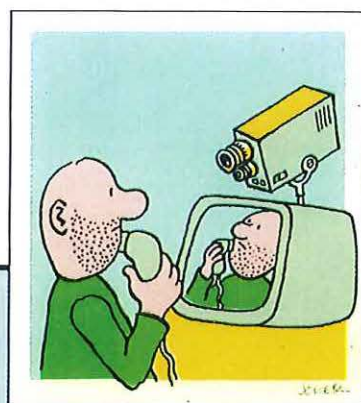

STATENS MEDIEFORVALTNING

Årsmelding 1 9 9 5

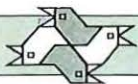

STATENS MEDIEFORVALTNING

Postboks 444, 1601 Fredrikstad

Telefon 69 31 92 80

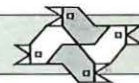
9
301.2
STATENS
MEDIE-
FORVALTNING
1995

Innhold

	Side
Å speile medieutviklingen	2
Innledning	3
Administrasjonen	3
Kringkasting	4
- Nærradio	5
- Lokalfjernsyn	8
- Eierstruktur og organisering	10
- Korttidskonsesjoner	10
- Tilsyn med reklame og sponning	11
- Videre sending i kabelnett	13
- Videre sending via private eteromformere	14
- Tilskudd til nærkringkastingsformål	15
- Klagesaker	16
Presse	17
Styrer og råd	22

Å speile medieutviklingen

Virksomheten i Statens medieforvaltning vil naturlig nok preges av medieutviklingen, og ikke minst av de mediepolitiske beslutninger i Regjering og Storting.

1995 har vært et begivenhetsrikt år i

så måte. Fra 1.1.95 ble forvaltningen av tiltakene overfor presse og kringkasting samlet under ett tak, og SMF kunne med rette kalle seg et allment forvaltningsorgan på medieområdet.

Forholdene for nærkringkastingen har særlig stått i fokus. Stortinget har ved flere anledninger behandlet vilkårene både for nærradio og lokalfjernsyn. For nærradioens vedkommende har diskusjonen særlig dreiet seg om hvor mange konsesjonsområder vi burde ha og hvor store de burde være. «Alle» syntes enige om at vi i dag har for mange nærradioer med egen konsesjon, samtidig som alle er enige om at nettopp deres radio bør beholdes. Resultatet ble at Stortinget sa nei til den omfattende omorganisering som Regjeringen la opp til.

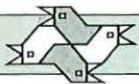
For lokalfjernsyn var fastsettelsen av de nye konsesjonsområdene uproblematisk: Alle innså behovet for større konsesjonsområder som kan gi grunnlag for lønnsom drift. Men her sto striden om forbudet mot direkte videresending av satellittsendte fjernsynsprogrammer i lokalfjernsyn. Og like før jul gjorde Stortinget vedtak om at lokalfjernsynsselskapene allikevel skal få videresende slike programmer under visse forutsetninger. Dermed startet kappløpet mellom de ulike sentrale aktørene om å få sitt programtilbud distribuert via lokalfjernsynet. 1995 var ellers året da avisene ble gitt anledning til

å gå for fullt inn i nærkringkasting. Og de benyttet anledningen - særlig for lokalfjernsynets vedkommende.

Ellers har vår hverdag vært preget av tiltakende sponning i alle kringkastingsmedier, noe som har gjort det nødvendig å intensivere tilsynsvirksomheten på dette området. Debatten om pressestøtten har blusset opp blant annet som følge av det generelt økende lønnsomhetsjaget i pressen, den påståtte av-ideologiseringen og ikke minst av avisselskaperens engasjement i annen virksomhet. Hvordan skal vi sikre oss at pressestøtte-pengene brukes til det de er beregnet for - nemlig avisdrift?

Statens medieforvaltning er underlagt Kulturdepartementet og har som sin hovedoppgave å sette lover og regler på medieområdet ut i livet. Men vi ønsker i tillegg å være en aktiv bidragsyter til utformingen av lover og regler - til den politikken som skal føres på medieområdet.

Ivar Andenæs

Innledning

Statens medieforvaltning ble opprettet fra 1.1. 1994 som et forvaltningsorgan for allmenne mediespørsmål. Ansvar for pressestøtten ble overført Statens medieforvaltning fra 1.1. 1995. Årsmeldingen for 1995 vil derfor for første gang omhandle både presse- og kringkastingsområdet.

Kulturdepartementets hovedmål innen kringkasting- og pressesektoren, som Stortinget har sluttet seg til, er trukket opp i departementets budsjettproposisjon for 1995. For å nå de overordnede mål har Kulturdepartementet fastsatt at Statens medieforvaltning bl.a. skal:

- føre tilsyn med at det ikke oppstår eierkonsentrasjon i strid med regelverket
- føre tilsyn med og påse at kringkastingsselskapene overholder regelverket om reklame i kringkasting og nærkringkasting
- tildele konsesjon til å opprette og drive anlegg for kringkasting og videresending av kringkasting og nærkringkasting
- administrere pressestøtten slik at den fremmer og opprettholder en differensiert dagspresse

De fastsatte mål og oppgaver for virksomheten i 1995 er planlagt og gjennomført etter forutsetningene.

Administrasjonen

Statens medieforvaltning er organisert i to avdelinger: Kringkastingsavdelingen og Presse- og administrasjonsavdelingen. Staten har 13 faste stillingshemler. Av hensyn til arbeidet med ny konsesjonsperiode for lokalfjernsyn og nærradio, ble det bevilget midler til en midlertidig engasjementstilling i Kringkastingsavdelingen. Engasjementet er besatt fra 1. september 1995 og vil bli videreført i 1996.

Statens medieforvaltning hadde et driftsbudsjett i 1995 på 6,8 mill. kroner. I tillegg administrerte etaten bevilgningen på kap 335 pressestøtte, som i 1995 var på 269,174 mill. kroner.

I tillegg til de løpende oppgavene innenfor presse- og kringkastingsområdet, legger virksomheten vekt på et godt samarbeid med andre etater og organisasjoner på presse- og kringkastingsområdet. Administrasjonen har derfor vært representert på organisasjonenes årsmøter og andre møter og konferanser med tilknytning til medieområdet. Statens medieforvaltning har hatt kontaktmøter med konsesjonsmyndigheter i de øvrige nordiske land.

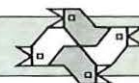
Direktøren har vært norsk representant i ekspertgruppen som vurderer mediekonsentrasjon under Europarådets styringskomite på medieområdet (CDMM).

Statens medieforvaltning har vært sekretariat for følgende råd og utvalg:

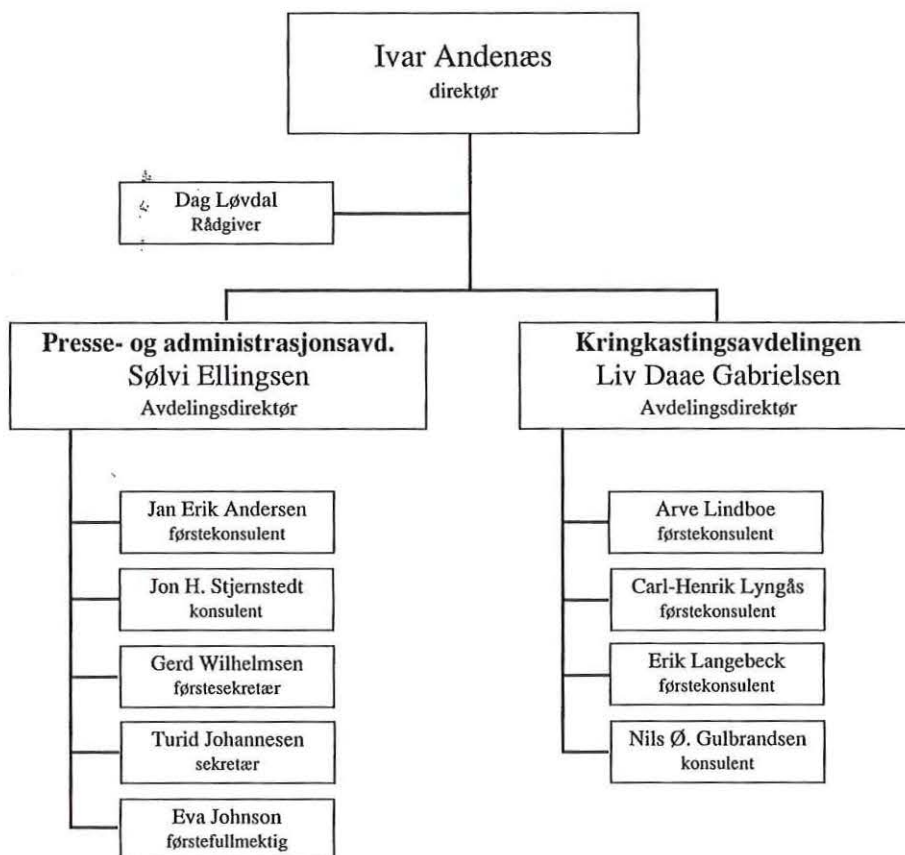
- Kontaktutvalget mellom dagspressen og staten
- Rådet for anvendt medieforskning
- Støtteutvalget for dagsavisene
- Støtteutvalget for innvandrerpublikasjoner
- Konsesjonsrådet for nærkringkasting
- Fagutvalget for nærkringkastingssaker underlagt Audiovisuelt produksjonsfond

Videre har etaten vært representert i Styret for Statens lånekasse for aviser. Styret ble lagt ned fra 1.1.1996 og utlånsvirksomheten til avisene underlagt Statens nærings- og distriktsutviklingsfond.

Statens medieforvaltning har også stilt til rådighet sekretær for styret for Stiftelsen Lettlest-avisen.

STATENS MEDIEFORVALTNINGS OPPBYGGING

Kringkasting

Regelverket

Ansvar og oppgaver på kringkastingsfeltet er knyttet til følgende lover og forskrifter:

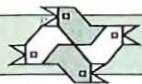
- Lov om kringkasting av 4. desember 1992
- Forskrift om nærkringkasting fastsatt ved kgl. res. 4. mars 1988
- Utfyllende bestemmelser til forskrift om nærkringkasting fastsatt 20. november 1988
- Forskrift om kabelsendingar fastsatt ved kgl. res. 7. oktober 1988
- Forskrift om reklame i kringkasting fastsatt ved kgl. res. 19. april 1991
- Forskrift om sponning m.v. av kringkastings-

program fastsatt ved kgl. res. 19. april 1991

- Midlertidig lov om sanksjoner ved brudd på lov om reklame i kringkasting m.v. av 2. april 1993
- Retningslinjer - Tilskudd til nærkringkastingsformål fastsatt av Kulturdepartementet 8. november 1994

Ny forskrift om nærkringkasting er fastsatt ved kgl. res. 5. januar 1996 med ikrafttreden 10. januar 1996. Forskrift om nærkringkasting 4. mars 1988 nr. 189 er opphevet fra samme dag.

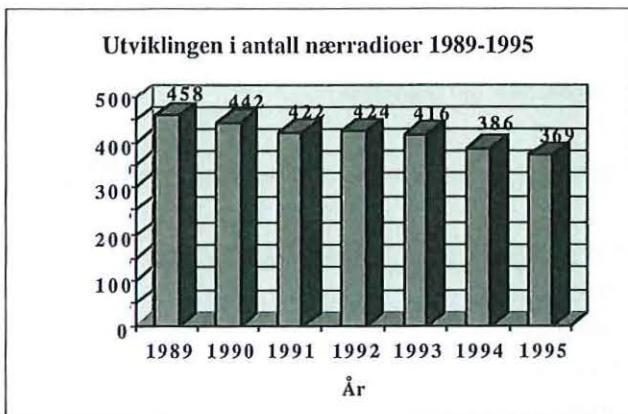
Ny forskrift til de øvrige deler av kringkastingsloven er ventet i løpet av 1996.

Nærradio

Konsesjonsstatus

Pr. 31.12.95 var det 369 nærradiokonsesjonærer. Utviklingen i antall nærradiokonsesjoner:

Nedgangen i antall konsesjonærer fra de to foregående år har fortsatt også i 1995. Hovedårsaken synes å være av økonomisk art idet mange nærradioer fortsatt har hatt for høye kostnader i forhold til inntektene. Konkurransen om reklamepenger er dessuten blitt ytterligere forsterket. Gjennomsnittlig lytteroppslutning for nærradioene var på 11 %, en nedgang på ett prosentpoeng fra året før. P4s vekst synes å ha flatet ut, mens NRK har beholdt sin lytteroppslutning. Den samlede lytteroppslutning for radio har vært forholdsvis konstant i forhold til foregående år.

31 konsesjoner er slettet i løpet av 1995:

- 13 pga. konkurs
- 10 har sagt opp konsesjonen
- 6 har fusjonert med andre nærradioer
- 2 har ikke igangsatt sendinger

Det er utdelt 14 nye konsesjoner i 1995. Konsesjoner i hovedsak gitt i områder hvor en eneradio i området gikk konkurs, som f. eks. i Grenland, Notodden, Kvinesdal, Sogndal, Førde, Sunndal, Steinkjer, Vefsn og Rana.

Ny konsesjonsperiode

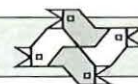
I juni 1995 behandlet Stortinget St. meld. nr. 24 for 1994 - 95 om nærkringkasting. Behandlingen medførte vesentlige endringer i forhold til de rammebetingelser Kulturdepartementet hadde lagt opp til for drift av nærradio. Forslaget om at det i områder med en frekvens som hovedregel bare burde gis konsesjon til én allmennradio som disponerte sendetiden mellom kl. 06.00 og 18.00 fikk ikke flertall. Dessuten åpnet komiteen for søknader om konsesjon i mindre områder, f. eks. en kommune. Søknadsfristen ble først fastsatt til 10. januar 1996. På bakgrunn av at ny forskrift om nærkringkasting først ble fastsatt 5. januar 1996, ble fristen for å søke konsesjon forlenget fram til 16. februar 1996.

Konsesjonsområder

Det har ikke vært vesentlige endringer i tallet på konsesjonsområder i 1995. Det kan skyldes at konsesjonærene har vært avventende fram mot ny konsesjonsperiode, og derfor ikke har forsøkt å endre sine nåværende områder. Tilpasningen til de nye konsesjonsområdene har bl.a. skjedd via søknader om samsending.

Pr. 21.12.95 er det 198 konsesjonsområder. Følgende områder har mer enn ett sendernet:

- Oslo
- Bergen
- Stavanger
- Trondheim
- Sandefjord
- Kristiansand
- Ålesund
- Molde/Vestnes
- Skien/Porsgrunn
- Sarpsborg
- Haugesund

Statens medieforvaltning har i samråd med Statens teleforvaltning og Norsk Nærradioforbund utarbeidet forslag til nye konsesjonsområder for ny konsesjonsperiode. Ved utarbeidelsen av områdene er det lagt vekt på Statens teleforvaltnings forslag for å bedre de tekniske forholdene for nærradioene. I St. meld. nr. 24 om nærkringkasting sa departementet seg enig i at det måtte åpnes for større områder, og at mye talte for at områdene burde ha et befolkningsgrunnlag på omkring 50 000 innbyggere. I enkelte tilfeller kunne det være naturlig å gå inn for mindre områder der geografiske og lokale forhold talte for det. I Innst. S. nr. 190 (1994 - 95) mente stortingskomiteen likevel at det fremdeles skal kunne søkes konsesjon for mindre områder, f.eks. en kommune. Komiteen ville ha fleksible regler mht. størrelsen på områdene og fant ingen grunn til at godt fungerende bygderadioer ikke skulle regne med en trygg framtid. Komiteen mente at det var unødvendig med en fast nedre folketallsgrense.

På denne bakgrunn har Statens medieforvaltning i samråd med Statens teleforvaltning og NNF foreslått i alt 140 konsesjonsområder for neste periode. Det kan også søkes konsesjon for områder som ikke står på listen. Størrelsen på de anbefalte områdene varierer fra enkeltkommuner til opptil ni kommuner i ett område.

Hvert område har ett sendernet. Større byer eller tettbygde områder kan ha flere.

Følgende konsesjonsområder har mer enn ett sendernet:

Sarpsborg og Råde:	1 1/2 *
Oslo:	6
Lier, Nedre Eiker og Drammen:	2
Siljan, Skien, Bamble og Porsgrunn:	2
Kristiansand:	2
Vindafjord, Tysvær, Haugesund, Karmøy, Bokn, Utsira, Sveio, Etne og Ølen:	1 1/2 *
Stavanger og Sola:	2
Bergen:	3

Molde, Fræna, Aukra, Midsund og Vestnes:	1 1/2 *
Skodje, Giske, Ålesund, Sula, Ørskog og Sykkylven:	1 1/2 *
Trondheim og Leksvik:	2

* 1 1/2 sendernet betyr sendernet hvor ett gir fullstendig dekning mens det andre kun gir god dekning i primærområdet.

Sendernet og sendetider

Det var 221 sendernet i virksomhet pr. 31.12.95.

Utviklingen fra 1990 til 1994 er denne:

1990: 200

1991: 207

1992: 213

1993: 212

1994: 218

Til å gjennomføre sendingene benyttes 221 senderfrekvenser og 373 omformerfrekvenser, totalt 594 frekvenser for nærradiosendinger.

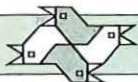
Statens medieforvaltning har ikke registrert vesentlige endringer i antall sendetimer for 1995.

I de områder hvor aleneradioer har gått konkurs, er nye radioer gitt konsesjon og har således overtatt sendetiden. Hvor flere har delt samme frekvens, er den ledige sendetiden som hovedregel overtatt av andre konsesjonærer på frekvensen.

Samsendinger

Statens medieforvaltning mottok 27 søknader om samsending i 1995. 25 søknader ble innvilget, mens to ble avslått. Ett avslag var begrunnet med at konsesjonsområdene ikke var geografiske naboer og at det var andre konsesjonærer mellom de omsøkte områder.

Det andre avslaget var begrunnet med at ønske om samsendinger mellom to radioer på hvert sitt sendernet i ett og samme konsesjonsområde, var i strid

med hensikten med opprettelsen av de to sendernetene i området.

Av de innvilgede søknadene gjaldt to av tillatelsene samsending mellom korttidskonsesjonærer og permanente konsesjonærer, én tillatelse gjaldt samsending mellom nærradio og fjernsyn og én var tillatelse til samsending i forbindelse med en militærøvelse.

Bakgrunnen for at konsesjonærene ønsker tillatelse til å samsende vil hovedsakelig være å utvide konsesjonsområdet for å øke lytteroppslutningen. Enkelte søknader hadde som formål å prøve samarbeid mellom konsesjonærer som i kommende konsesjonsperiode vil komme i samme konsesjonsområde. Statens medieforvaltning har stilt seg positiv til slike søknader. Tillatelse til samsending har vært en måte å høste erfaringer på med hensyn til å dekke et større konsesjonsområde enn det eksisterende.

Muligheten for å søke samsending vil for kommende konsesjonsperiode være hjemlet i § 7 i den nye forskriften om nærkringkasting. Statens medieforvaltning vil fastsette retningslinjer for samsendinger i nærradio.

Årsregnskap

Nærradioene var i 1995 fremdeles pålagt å sende inn revidert årsregnskap og reklameregnskap for

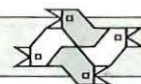
1994 innen 1. mai 1995. I overkant av 360 radioer var regnskaps- og revisjonspliktige for regnskapsåret 1994. Som tidligere ba flere radioer om å få utsatt fristen. Radioene fikk forlenget fristen inntil to måneder. Fire radioer sendte ikke inn regnskap og ble derfor tildelt sanksjon i form av advarsel.

Reklameavgift

Bestemmelsen om å betale avgift av inntekter fra reklamesendinger ble opphevet fra 1. januar 1994. Imidlertid ble det også i 1995 arbeidet med å kontrollere regnskap for tidligere år for å avdekke skyldig reklameavgift. Kontrollen førte til at 11 radioer ble tildelt sanksjon for ikke å ha betalt inn skyldig avgift. Ved utgangen av 1995 er fremdeles enkelte radioer skyldig reklameavgift. Statens medieforvaltning tar sikte på å avslutte oppfølgingsarbeidet før søknadsfristen for ny konsesjonsperiode går ut.

Nærradioene er varslet om at manglende innsendt regnskap eller manglende innbetalt reklameavgift vil bli tillagt vesentlig vekt ved søknadsbehandlingen for ny konsesjonsperiode.

Samlet innbetalte nærradiokonsesjonærene 1,8 millioner kroner i reklameavgift i 1995.

Lokalfjernsyn

Konsesjonsstatus

Pr. 31.12.95 var det 101 lokalfjernsynskonsesjonærer. 38 konsesjonærer er kabelformidlet, ca 30 er eterformidlet og vel 30 har konsesjon for kabel- og eterformidlet lokalfjernsyn. Det er således ingen endringer i antall konsesjonærer fra foregående år eller i måten konsesjonærene formidlet sendingene på.

I 1995 er det innvilget to konsesjoner mens to er slettet. De to konsesjonene er slettet fordi konsesjonærene sluttet å sende.

Pr 31.12.95 var det 32 senderanlegg i drift, det samme antall som de to foregående år. Statens medieforvaltning har ikke fått innrapportert endringer i antall sendetimer for 1995.

Konsesjonsområder

Det har ikke vært endringer i størrelsen på områdene i 1995.

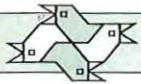
I løpet av 1995 er det utarbeidet nye konsesjonsområder for lokalfjernsyn for kommende konsesjonsperiode. Områdene ble fastsatt i forskrift av 25. august 1995 og trådte i kraft 1. januar 1996. Det ble i alt fastsatt 30 konsesjonsområder. I antall innbyggere er Oslo største område med 483 000 innbyggere mens Svalbard danner det minste. Områdene er utarbeidet av Statens medieforvaltning i samråd med Statens teleforvaltning og Norske Fjernsynsselskapers Landsforbund. Ved utarbeidelsen ble det lagt vekt på Stortingets ønske om at områdene må få et befolkningsgrunnlag som gir sikkerhet for regningssvarende drift og som medfører levedyktige lokalfjernsynsselskaper.

Ny konsesjonsperiode

Søknadsfristen for å søke konsesjon til drift av lokalfjernsyn var 1. oktober 1995. På bakgrunn av at ny forskrift om nærkringkasting ikke var klar på kunngjøringstidspunktet for søknadsfristen, ble det gitt en orientering til søkere om konsesjon til lokalfjernsyn. Statens medieforvaltning gjorde oppmerksom på at det kunne innvilges to typer konsesjon i hvert område, for henholdsvis undervisningsfjernsyn og allmennfjernsyn. I hvert område kunne det bare gis én konsesjon til eterformidlet allmennfjernsyn. Konsesjoner for lokalfjernsyn i kabel kunne gis i særlige tilfeller. Det ble også åpnet for at kommuner og kommunale organer kunne få konsesjon til å drive informasjonskanal i kabelnettet. Innbydelsen til å søke konsesjon til lokalfjernsyn gjaldt således fire forskjellige kategorier lokalfjernsyn.

Statens medieforvaltning mottok i alt 158 søknader om konsesjon. Det kom 76 søknader om konsesjon til bakkesendt allmennfjernsyn, 64 søknader om konsesjon i kabel, 17 søknader om konsesjon til undervisningsfjernsyn og én søknad om konsesjon til kommunal informasjonskanal i kabelnettet. Et trekk ved mange av søknadene var at aviser var representert på eiersiden blant søkerne til allmennfjernsyn i de fleste områdene. Av de som ble tildelt konsesjon til bakkesendt allmennfjernsyn var aviser medeiere i 19 av områdene. Norsk Lokal TV AS var representert på eiersiden i åtte områder. Aviser tilsluttet A-pressen fikk til sammen en markedsandel på 23 % på nasjonal basis beregnet etter §§ 12 og 13 i den nye forskriften om nærkringkasting. Enkelte søkere hadde dessuten inngått samarbeidsavtale med en sentral programleverandør på søknadstidspunktet, mens andre ville avvente konsesjonstildelingen før de valgte samarbeidspartner.

Statens medieforvaltning har prioritert behandlingen av søknadene om konsesjon til allmennfjernsyn. Et konsesjonsråd oppnevnt av Kulturdepartementet har

gitt Statens medieforvaltning råd og innstilling ved behandlingen av søknadene. Dessuten har Statens medieforvaltning fått ekstern bistand av et revisjonsfirma ved vurderingen av den enkelte søkers økonomiske forutsetninger for drift av bakkesendt allmennfjernsyn. Ved søknadsbehandlingen ble det lagt vekt på søkerens økonomiske og faglige forutsetninger for drift av lokalfjernsyn. Det ble også lagt vekt på søkerens programplaner og planer for distribusjon av sendingene i konsesjonsområdet. Konsesjonsrådet har avgitt en enstemmig innstilling og Statens medieforvaltning har fattet sine vedtak i samsvar med innstillingen fra rådet. Konsesjonstildelingen ble offentliggjort 16. januar 1996.

De øvrige søknadene om konsesjon til lokalfjernsyn vil bli behandlet i begynnelsen av 1996.

Videresending i lokalfjernsyn

Siste kvartal 1994 ga Statens medieforvaltning en rekke lokalfjernsynsselskaper advarsel for brudd på § 3-5 i forskrift om nærkringkasting av 4. mars 1988, for å ha foretatt samtidig videresending av reklamefinansierte fjernsynskanaler mottatt via satellitt i sine lokalfjernsynssendinger. Seks av lokalfjernsynsselskapene påklaget Statens medieforvaltnings vedtak. I klageavgjørelse av 31. januar 1995 opprettholdt Kulturdepartementet Statens medieforvaltnings vedtak. På tross av Kulturdepartementets klageavgjørelse var det seks lokalfjernsynskonsesjonærer som ikke innrettet sine sendinger i samsvar med regelverket. Som en følge av dette besluttet Statens medieforvaltning å anmelde de fem til påtalemyndigheten for brudd på kringkastingsregelverket. Ved utgangen av 1995 var den påtalemessige behandlingen av saken ennå ikke avsluttet.

Ved behandlingen av St. meld. nr. 42 for 1993-94 om kringkasting og dagspresse m.v. og St. meld. nr. 24 for 1994-95 om nærkringkasting fattet flertallet i Stortinget vedtak om at lokalfjernsynskonsesjonærene kunne videreformidle reklamefinansierte satellittkanaler fram til 1. oktober 1995. Stortinget påla Kulturdepartementet samtidig å ta initiativ overfor TV2 om forhandlinger om et samarbeid med lokalfjernsynskonsesjonærene. Forhandlingene resulterte i en intensjonsavtale mellom TV 2 og en rekke lokalfjernsynskonsesjonærer om et samarbeid.

Avtalen om samarbeid ble drøftet og forkastet av Stortinget 18. desember 1995. Flertallet i Stortinget åpnet i den anledning for at lokalfjernsynskonsesjonærene på visse vilkår fikk anledning til å videreformidle satellittsendinger som en del av sin virksomhet. Denne ordningen er nedfelt i forskrift om nærkringkasting fastsatt ved kgl. res. 5. januar 1996.

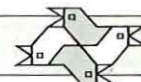
Årsregnskap

Av totalt 97 regnskapspliktige lokalfjernsynsselskaper sendte omlag 60 inn regnskap innen fristen 1. mai eller utsatt frist. Ingen konsesjonærer ble tildelt sanksjon. Samtlige konsesjonærer ble imidlertid gjort oppmerksom på at manglende innlevering av regnskap vil bli tillagt vekt ved behandlingen av en eventuell søknad om ny konsesjon.

Reklameavgift

Lokalfjernsynskonsesjonærene innbetalte i 1995 kr 460 000 i reklameavgift.

Statens medieforvaltning avsluttet kontroll- og oppfølgingsarbeidet 1. oktober, som var søknadsfristen for ny konsesjonsperiode. Konsesjonærer som fremdeles var skyldig reklameavgift fikk beskjed om at de ikke kunne regne med å få tildelt ny konsesjon.

Eierstruktur og organisering

I henhold til regelverket kan ikke overføring av konsesjoner eller eierandeler som vesentlig endrer eierstrukturen gjennomføres uten Statens medieforvaltnings godkjenning. Statens medieforvaltning har i 1995 mottatt og behandlet ca. 35 søknader om overføringer av konsesjoner/eierandeler. Antall søknader ligger på samme nivå som i 1994.

Hovedvekten av søknadene kommer fra foreninger o.l. som ønsker å omorganisere driften til aksjeselskapsform.

Statens medieforvaltning har som hovedregel god-

kjent slike omorganiseringer dersom den nye eierstrukturen/organisasjonen er i overensstemmelse med regelverkets krav til å inneha konsesjon og der- som alle forhold vedrørende regnskap og reklame- avgift er bragt i orden.

I saker som gjelder overføring av konsesjon som innehas av en organisasjon med annet hovedformål enn nærkringkasting, har Statens medieforvaltning gitt avslag når den opprinnelige organisasjon ikke har majoriteten av eierinteressene i det nye selska- pet. Denne praksis er stadfestet i to klagesaker som Kulturdepartementet behandlet i 1994.

Korttidskonsesjoner

Korttidskonsesjoner

Det ble i 1995 innvilget 43 korttidskonsesjoner, 36 til nærradio og sju til lokalfjernsyn.

Som tidligere år er korttidskonsesjoner også innvil- get i områder hvor det er permanente konsesjoner. Tillatelsene er kun gitt på egne frekvenser. Tillatelser til korttidskonsesjon tildeles slik at det ikke går på bekostning av permanent nærkringkas- tingsvirksomhet.

Tillatelse gis som hovedregel kun til spesielle arran- gementer av begrenset varighet, normalt for maksi- malt en måned, og kun én gang pr. år.

Ny forskrift om nærkringkasting opprettholder muligheten til å søke om korttidskonsesjon på sam- me vilkår som for inneværende konsesjonsperiode. Statens medieforvaltning vil ved tildeling av kort- tidskonsesjon videreføre den praksis som har utvik- let seg i nåværende periode.

Utviklingen av korttidskonsesjoner fra 1988 til 1994:

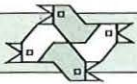
1988: 33 (alle innvilget etter 1.5.1988)
1989: 66
1990: 82
1991: 56
1992: 50
1993: 45
1994: 30

Nærradio

Av innvilgede korttidskonsesjoner til nærradioer er 18 tillatelser gitt til dekning av religiøse møter/ arrangementer, elleve tillatelser til ulike skole-/ idrettsarrangementer og én tillatelse til turistradio. Dessuten er det gitt seks tillatelser til tidsbegrenset nærkringkasting i påvente av at søknader om fast konsesjon skal bli ferdigbehandlet.

Lokalfjernsyn

Som et prøveprosjekt har Statens medieforvaltning gitt Årdal kommune konsesjon til drift av en kom-

munal informasjonskanal i kabel. Dette er et samarbeidsprosjekt mellom Årdal kommune og Geelmuyden. Kiese AS om å gi kommunal og statlig informasjon til kommunens innbyggere i form av tekst, billedplakater samt lyd og video over det lokale kabelnettet. Kommuner og kommunale organer er gitt anledning til å søke konsesjon til en kommunal informasjonskanal i kabelnettet på permanent basis for kommende konsesjonsperiode.

Av øvrige gitte tillatelser kan nevnes at TVG i Moss ble gitt korttidskonsesjon til å dekke byjubileet i Moss, mens Kragerø Lokal TV ble gitt korttidskon-

sesjon bl.a. for å dekke kommune- og fylkestingsvalgene i september 1995. TV Trondheim fikk korttidskonsesjon i påvente av behandlingen av søknaden om permanent konsesjon. Øvrige korttidskonsesjoner ble gitt til Laterna Magica for sendinger i Vesterålen og Telenor Avidi for å formidle TV-magasin fra utstillingen Telenor Expo i 34 av Telenors kabelnett.

Korttidskonsesjoner til lokalfjernsyn er i all hovedsak gitt i områder med få eller ingen sendinger fra permanente lokalfjernsynskonsesjonærer.

Tilsyn med reklame og sponning

Nærkringkasting

Statens medieforvaltning gjennomfører tilsynsvirk-somheten hovedsakelig på to måter:

- a. Rutinemessig innhenting av opptak fra den enkelte konsesjonær.
- b. Behandling av konkrete klager.

Statens medieforvaltning hadde i 1995 ikke egenin-nierte kontroller med nærradio. Det er gjennomført tilsyn med lokalfjernsynskonsesjonærene, som hovedsakelig har bestått av stikkprøvekontroller og

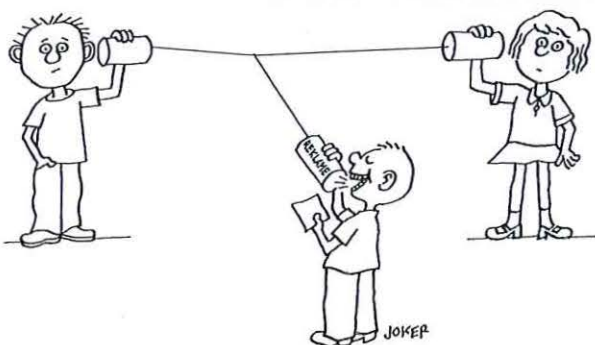
vært rettet mot regelverket om reklame og sponning. Etter gjennomgang av kontrollmaterialet ble det ikke tildelt sanksjoner for brudd på regelverket om reklame og sponning. Der kontrollen avdekket mindre alvorlige brudd, er konsesjonæren blitt gjort oppmerksom på forholdet og blitt pålagt å endre sendingene i samsvar med regelverket.

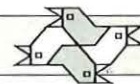
Riksdekkende kringkasting

Kulturdepartementet er konsesjonsmyndighet for riksdekkende kringkasting. Statens medieforvaltning er tilsynsmyndighet i forhold til regelverket om reklame og sponning.

TVNorge

Det er ført jevnlig tilsyn med TVNorges sendinger og det er i tre saker påpekt brudd på regelverket. To av sakene gjaldt salgsfremmende henvisninger i sponsede program som ble ansett å være i strid med kringkastingslovens § 3-4 tredje ledd. Videre er det påtalt ett tilfelle av brudd på forskrift om reklame § 1 (sendt mer enn tolv min. reklame pr. time).

Statens medieforvaltning har dessuten ilagt TVNorge AS en advarsel for brudd på kringkastingslovens § 3-4 første ledd for omfattende sponsoridentifisering.

TV2

Det har vært ført jevnlig tilsyn med TV2s sendinger. Statens medieforvaltning fattet i desember 1995 vedtak om forbud mot å sende reklame en dag. Saken gjaldt betydelige overskridelser av tillatt mengde reklame etter kringkastingslovens § 3-1 første ledd og forskrift om reklame § 1. Bruddene knyttet seg til TV2s sending av «TV-Torget». Denne sendingen må etter Statens medieforvaltnings vurdering anses som reklame i kringkastingslovens forstand, og inngå i beregningen av tillatt mengde reklame. TV2 hevder at sending av «TV-Torget» ikke skal inngå i reklametiden, og at det ikke foreligger brudd på regelverket. Saken var pr. 31.12.95 ikke ferdigbehandlet.

P4

Vurdering av enkelte sendinger i P4 har ikke avdekket brudd på regelverket.

NRK

Statens medieforvaltning var fra 1.1.94 også tilsynsorgan med hensyn til regelverket om sponsing for NRKs sendinger. Det er ført jevnlig tilsyn med NRKs sendinger, og Statens medieforvaltning reiste

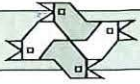
sak i to tilfeller. Sakene gjaldt ett tilfelle der det ikke var angitt at programmet var sponset, samt ett tilfelle der det ved identifisering av sponsor ble gitt en omfattende presentasjon av sponsors produkt.

Innholdet i programkanalene

Etter lov om kringkasting § 4-5 kan Statens medieforvaltning forby videresending i norske kabelnett av fjernsynskanaler som sender program med pornografi eller vold i strid med norsk lov.

Statens medieforvaltning tok i 1994 opp til behandling flere filmer med pornografisk innhold på fjernsynskanalen FilmMax. Det ble fattet vedtak om forbud mot videresending av FilmMax med virkning fra 9. desember 1994. Vedtaket ble påklaget og parten søkte om utsatt iverksetting av vedtaket. Dette ble innvilget og klagen oversendt til Kulturdepartementet for endelig behandling. Departementet avviste klagen i mai 1995 og FilmMax innrettet seg ved å gjenoppta sladding av sendingene. FilmMax' eiere har stevnet Kulturdepartementet for Oslo byrett med påstand om at vedtaket er ugyldig. Saken ventes å komme opp for Oslo byrett i 1996. Saken er også framlagt for EFTA-domstolen for uttalelse.

Statens medieforvaltning har behandlet to saker der det er sendt program med voldsskildringer i strid med norsk lov. Programmene ble sendt på Filmnet + og TVNorge. I begge sakene beklaget selskapene sendingene, og lovte å innskjerpe egne kontrollrutiner. Statens medieforvaltning fant det da ikke nødvendig å gå videre med sanksjoner.

Videresending i kabelnett

Reguleringer og siktemål

Videresendingsvirksomhet i kabelnett er regulert i lov om kringkasting av 4. desember 1992 kap. 4 Videresending i kabelnett og i forskrift om kabelsendinger av 7. oktober 1988. Den tidligere lov om kabelsendinger er opphevet, og ny forskrift om videresending i kabelnett er under arbeid.

Siktemålet for regulering av kabelsendinger er bl.a. uttrykt i Innst. O. nr. 77 (1987-88), og er i hovedsak følgende:

- å etablere «trafikkregler» for formidling av fjernsynsprogram i kabel
- å sikre abonnentene påvirkningsmulighet mht. programtilbudet i kabel
- å sikre framføring av visse sendinger i kabelnett

Abonnentundersøkelser

Regelverket inneholder bestemmelser om at kabeleieren skal foreta undersøkelser blant abonnentene i nettet om hvilke kringkastingssendinger de ønsker formidlet (abonnentvalg). Kabeleieren skal innrette formidlingen av program i tråd med abonnentenes ønsker. Lovgiver har ikke forutsatt noen spesiell framgangsmåte, metode eller hyppighet for abonnentundersøkelser/-valg i kabelnett. Imidlertid forutsettes det at det er abonnentflertallets prioriteringer som framkommer som resultat av undersøkelser.

Informasjonsplikt

Kabeleier er pålagt å informere abonnentene i nettet - spesielt forut for abonnentundersøkelser - om hvilke programkanaler som er tilgjengelige, om innholdet i disse og om hvilke betingelser som gjelder for videresending.

På bakgrunn av informasjonsplikten og som et unntak fra de alminnelige konsesjonsbestemmelser for kringkasting, er kabeleier gitt adgang til å bruke en kanal i kabelnettet til framføring av nødvendige meldinger og opplysninger om programtilbud mv. til abonnentene.

Plikt til videresending av visse programkanaler

Regelverket inneholder også pålegg til kabeleier om å avsette kanaler i nettet til formidling av enkelte sendinger (formidlingsplikt). Formidlingsplikten gjelder i dag NRKs fjernsynssendinger, norsk TV2 og sendinger fra lokalfjernsyn. I kabelnett med begrenset videresendingskapasitet kan kabeleier eller abonnenter søke Statens medieforvaltning om dispensasjon fra formidlingsplikten.

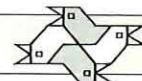
Klager over formidling

Statens medieforvaltning er behandlingsinstans for klager vedrørende formidling av kabelsendinger. Mandatet for klagebehandling omfatter imidlertid ikke spørsmål knyttet til kabelnettet som teknisk formidlingsinnretning og konkrete avtaleforhold mellom abonnent og kabelselskap om eksempelvis tilknytningsvilkår, pris og øvrige konkrete abonnentbetingelser.

Noen utviklingstrekk

Framtredende trekk ved utviklingen på kabelområdet siden 1988 har vært:

- betydelig økning i den tekniske formidlingskapasitet i nettene
- økning i antall kringkastingssendinger (programkanaler) som er tilgjengelige for formidling
- stadig flere programkanaler blir innrettet som

avgiftsbelagte kanaler eller såkalte betalingskanaler.

Dagens situasjon er klart forskjellig fra den som lå til grunn for det nåværende regelverk, og mange aktuelle problemstillinger faller utenfor de reguleringer som er gitt.

Kulturdepartementet oppnevnte derfor i 1994 et utvalg for å vurdere eventuell framtidig regulering av videresending i kabelnett, og utvalget la fram sin utredning i februar 1995. Utredningen har vært ute til høring hos berørte parter, og vil ventelig bli behandlet i løpet av 1996.

Situasjonen i 1995

Statens medieforvaltning har tidligere gjennom informasjonsvirksomhet forsøkt å gi avklaring på en del av de problemstillinger som har ført til henvendelser hit, og har foretatt en grenseoppgang i forhold til rekkevidden av enkelte bestemmelser i regelverket. Nedgang i det alminnelige antall henvendelser til Statens medieforvaltning gjennom 1994/95 kan være en indikasjon på at en større grad av allmenn avklaring er oppnådd.

En del enkeltspørsmål vedrørende abonnentvalgordningen og kabeleierens informasjonsplikt overfor abonnenter er behandlet i 1995. Videre er en del forhold knyttet til gjennomføring av formidlingsplikten

tatt opp. Disse har i hovedsak dreiet seg om videresending av lokalfjernsynssendinger og norsk TV2. Spørsmålene har vært knyttet til plassering av disse sendingene i kanalspekteret i kabelnett samt til når og på hvilken måte programmene anses framført til abonnent. Statens medieforvaltning har i 1995 ikke hatt til behandling søknader om dispensasjon fra formidlingsplikten.

Det har imidlertid vært rettet relativt få konkrete henvendelser om videresendingsspørsmål i løpet av året, og det synes som om videresendingsvirksomheten stort sett er blitt innrettet i en akseptabel form.

På bakgrunn av henvendelser har vi behandlet enkelte spørsmål hvor det har vært nødvendig å vise til de begrensninger som gjelder for kabeleierens informasjonsutsendelser over eget nett. Statens medieforvaltning har påpekt at kabeleier ikke kan bruke nettet til ordinær kringkastingsutsendelse i form av programsendinger, kommunal informasjon, hilsninger til enkeltpersoner, reklame mv. Dette gjelder kabelnett som etter sin størrelse omfattes av videresendingsbestemmelsene.

I 1995 har behandling av spørsmål rettet til Statens medieforvaltning hatt karakter av informasjonsvirksomhet, avklaringer av gjeldende regelverk og påpekninger av enkelte bestemmelser i konkrete saker. Sakene har ikke medført behov for påleggsvedtak.

Videresending via private eteromformere

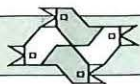
Konsesjon for omformeranlegg

Adgang til videresending av kringkasting via private eteromformere er hjemlet i kringkastingsloven av 4. desember 1992. Opprettelse av omformeranlegg til videresending forutsetter konsesjon. Statens medieforvaltning er konsesjonsorgan, og konsesjon

kan innvilges på nærmere angitte vilkår for inntil fem år av gangen.

Adgang til videresending fordeler seg på to ordninger:

1. Videresending av norsk og nabolands allmennkringkasting

Videresending av NRK TV og radio, P4 Radio Hele Norge A/S, TV2 og nabolands allmennfjernsyns-sendinger i områder hvor husstandene ikke kan mot-ta sendingene direkte over egen antenne er konse-sjonspliktig.

Statens medieforvaltning har i 1995 mottatt 21 søk-nader om konsesjon. Av disse ble 18 behandlet og innvilget innen utgangen av året.

2. Videresending av satellittsendt fjernsyn

Det kreves konsesjon for videresending av satellitt-sendt fjernsyn i områder hvor slike sendinger ikke kan mottas direkte av husstandene ved egen para-bolantenne pga. topografiske forhold (satellittskyg-ge).

Det er en forutsetning for konsesjon at det kan avsettes frekvenser til formålet og at senderteknisk løsning og frekvensbruk mv. er vurdert og godkjent

av Statens teleforvaltning. Den tekniske avklaring foretas i tilknytning til Statens medieforvaltnings behandling av den enkelte søknad.

Det er i 1995 innkommet tre søknader om konse-sjon. Statens medieforvaltning har ikke tildelt kon-sesjon til slik videresending i 1995.

Statens medieforvaltning har, i samråd med Statens teleforvaltning, behandlet sju forhold hvor ulovlig videresending over privat omformeranlegg har fun-net sted. Etter pålegg har samtlige stanset den ulov-lige videresendingen.

En klage over avslag på konsesjonssøknad er inn-kommet og behandlet i 1995.

NORWACO har i 1995 underrettet om at Sveriges Television AB ikke lenger vil gi eller fornye tillatel-se til videresending av sin fjernsynsringkasting over private omformeranlegg.

Tilskudd til nærkringkastingsformål

Fordeling av tilskudd til nærkringkastingsformål 1995

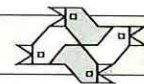
Etter avviklingen av de tidligere nærkringkastings-fondene er tilskudd til nærkringkastingsformål en integrert del av Audiovisuelt produksjonsfond, som ble opprettet i 1994.

Til forberedende behandling av saker etter til-skuddsordningen ble det oppnevnt et fagutvalg for nærkringkasting. Sekretariatsfunksjon for utvalget er lagt til Statens medieforvaltning. Fagutvalget for-bereder og foretar kunngjøring av tilskuddsordning-en og behandler saker - herunder søknader om til-skudd - med innstilling til AV-fondet. Klagesaker etter AV-fondets avgjørelse blir også behandlet av Fagutvalget med innstilling til AV-fondets styre.

Søknadsfrist for tilskudd i 1995 var 15. august, og det innkom 207 søknader på til sammen vel 24,7 mill. kroner.

Fagutvalgets arbeid

Fagutvalget har i sin behandling av tilskuddsord-ningen ønsket å stimulere til programproduksjon og tiltak som spesielt avspeiler nærkringkastings rol-le som lokalt medium. Programproduksjon med utgangspunkt i lokalmiljøet og det lokale kultursam-funn har vært prioritert. Det samme gjelder kompe-tansehevende tiltak. Det er gitt driftstilskudd til nær-kringkasting for etniske/språklige minoritetsgrup-per. Det er ikke gitt tilskudd til investeringsformål.

Kulturdepartementet har ved hovedfordeling av Audiovisuelt produksjonsfond avsatt vel 7,6 mill. kroner til nærkringkastingsformål. Vel 1,1 mill. kroner i reklameavgift til de tidligere nærkringkastingsfondene er innkommet siden 1994 og er overført til AV-fondets tilskuddsordning til nærkringkastingsformål.

På bakgrunn av innstilling fra Fagutvalget har styret for Audiovisuelt produksjonsfond fordelt tilskudd til nærkringkastingsformål slik:

	Prosjekt	Komp.hev.tiltak	Drift	Sum
Nærradio	898.543	387.750	776.861	2.063.154
Lokalfjernsyn	2.069.000	95.000	0	2.164.000
Andre	416.500	682.000	1.499.000	2.597.000
Sum	3.384.043	1.164.750	2.275.861	6.824.154

Det ble i tillegg avsatt kr 450 000 til støtte til reise- og oppholdsutgifter for deltakere ved landsomfattende og regionale kurs/konferanser.

Kr 330 000 er bevilget til tre kurs i 1996 for nærradiomedarbeidere. Kursene skal avvikles ved Institutt for Journalistikk i samarbeid med Norsk Nærradioforbund og NRK.

Til Norsk Nærradioforbund er det gitt kr 100 000 i kursstøtte fordelt med kr 50 000 til et redaktørkurs og kr 500 000 til et lederseminar i 1996.

Kr 130 000 er bevilget til ett kurs i 1996 for lokalfjernsynsmedarbeidere i regi av Norske Fjernsynsselskapers Landsforbund.

I tillegg til dette ble det avsatt kr 1 470 000 som tilskudd til driftsstøtte for 1996 til interesseorganisasjoner.

Det er i desember 1995 innkommet 14 klager på fordelingsvedtak om tilskudd til nærkringkasting.

Klagesaker

Statens medieforvaltning mottok 23 klagesaker i 1995.

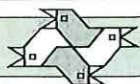
Av disse ble 19 videresendt til Kulturdepartementet for endelig behandling.

Klagesakene kan deles inn i følgende grupper:

- Generelle konsesjonssaker (6)
- Avslag på søknad om konsesjon/klage over tildelt konsesjon (13)

- Sendetidsfordeling (3)
- Sanksjonsvedtak vedr. samtidig videreformidling i satellittkanaler (1)

Kulturdepartementet behandlet 17 av sakene innen 31.12. 1995. Statens medieforvaltnings vedtak ble opprettholdt i 16 av tilfellene, mens ett av vedtakene ble omgjort.

Presse

Regelverket

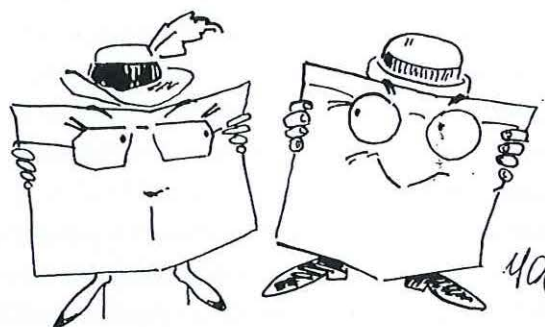
Ansvar og oppgaver på presseområdet er knyttet til følgende forskrifter og retningslinjer:

- Forskrifter om produksjonstilskudd til dagsaviser av 13. mai 1994
- Forskrifter om tilskudd til innvandrerpublikasjoner av 25. mai 1990
- Retningslinjer for tilskudd til visse publikasjoner av 15. august 1995
- Retningslinjer for tilskudd til språkutvikling i samiske publikasjoner og aviser av 10. juli 1986
- Retningslinjer for tilskudd til pressekontorer av 5. mai 1995

Pressestøttens ordninger

Statens medieforvaltning er fra årsskiftet 1994-95 delegert forvaltningen av pressestøtten fra Kulturdepartementet. Arbeidet innebærer administrasjon av styre og råd på området, samt utregning og utbetaling av pressestøtten.

Pressestøtteordningene omfatter produksjonstilskudd til dagsaviser (post 71), tilskudd til pressekontorer (post 72), støtte til samiske aviser (post 75) og visse publikasjoner (post 76), distribusjonstilskudd til avisene i Finnmark (post 77) og midler til medieforskning og etterutdanning (post 73).

Tabellen nedenfor viser utviklingen for de ulike pressestøtteordningene fra 1988 til 1995.

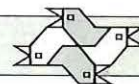
Kontaktutvalgets arbeid i 1995

Kontaktutvalget mellom dagspressen og staten er et permanent forum for drøftinger mellom presseorganisasjonene og staten. Utvalget skal foreta en løpende vurdering av støttetiltak og andre statlige engasjementer som berører forholdet mellom dagspressen og staten.

Kontaktutvalget hadde to møter i 1995. Utvalget har drøftet og avgitt innstilling bl.a. i saker som gjelder utbyttebestemmelsen i forskriftene om produksjonstilskudd, kontroll med konsernaviser og begrepet «allmenn nyhetsavis».

Post	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
70 Tilskudd til telekom.	2 930	2 938	1 281	1 400	1 453	1 469	0	0
71 Produksjonstilskudd	133 742	156 580	133 245	150 667	170 317	190 931	204 603	202 682
72 Tilskudd til pressekontorer	4 228	4 484	4 641	4 817	5 498	6 261	9 837	9 873
73 Anvendt medieforsk. og etterutd.	15 095	16 510	15 754	16 353	18 466	18 628	18 116	17 616
74 Distribusjonstilskudd	22 592	26 428	14 248	14 789	15 344	15 521	0	0
75 Tilskudd til samiske aviser	2 834	2 939	3 456	3 587	3 722	3 765	3 843	5 766
76 Tilskudd til visse publikasjoner	18 893	20 592	20 899	23 250	24 122	24 899	31 857	31 857
77 Distr. tilskudd til avisene i Finnmark	0	1 200	1 242	1 289	1 337	1 352	1 380	1 380
SUM	200314	231671	194766	216152	240259	262826	269636	269174

Tabell: Utviklingen i de ulike pressestøtteordningene 1988-1995 (tall i mill.)

Produksjonstilskuddet: Generelt

Som vist i tabellen utgjør produksjonstilskuddet til dagsaviser den største posten på kapittelet om pressestøtte i statsbudsjettet. Tilskuddsordningen ble innført i 1969, og fordelingen av midler skjer på grunnlag av forskrifter om produksjonstilskudd til dagsaviser. Forskriftene ble vesentlig endret etter Stortingets behandling av St.meld.nr. 42 for 1993-94, Media i tida. Endringene medførte en forenkling og omfordeling av produksjonstilskuddet. De minste avisene får i dag en større del av produksjonstilskuddet, som de siste tre årene har utgjort omlag 200 millioner årlig.

Produksjonstilskuddet til nr. 2-avisene regnes ut etter godkjent netto-opplag multiplisert med antall utgivelser pr. kalenderår, og utbetales etter ulike sats. Satsene varierer etter hvilken status avisen har på utgiverstedet. Aviser i Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger, unntatt bydelsaviser, får tilskuddet beregnet etter høyeste sats. I tillegg får såkalte rikspredte meningsbærende aviser i Oslo og Bergen et særskilt ekstra tilskudd. Dette tilskuddet utgjorde 6 millioner i 1995. Aviser som har et opplag mellom 1 000 og 6 000 eksemplarer mottar et fast tilskudd basert på antall ukentlige utgivelser. Nr.1- og aleneaviser i Nordland, Troms og Finnmark får støtte etter dobbel sats.

Støtteutvalgets arbeid i 1995

Støtteutvalget for dagsavisene gir Statens medieforvaltning råd i behandlingen av nye søknader om produksjonstilskudd og andre saker som hører inn under Forskrifter om produksjonstilskudd.

Til sammen tolv saker ble behandlet i Støtteutvalget i 1995. Elleve av sakene gjaldt søknader om produksjonstilskudd. Sju mindre lokalaviser fikk søknaden innvilget. To aviser fikk avslag på søknaden som følge av de ikke fylte kravet til allment nyhets- og aktualitetsstoff. En ukeavis oppfylte ikke kravet om et lokalt nyhets- og aktualitetsinnhold, mens en

større dagsavis fikk avslag på søknaden fordi avisen ytet konsernbidrag til morselskapet.

Statens medieforvaltning sluttet seg i samtlige saker til anbefalingene fra utvalget.

Tilskuddsfordelingen i 1995

I 1995 mottok 121 aviser i overkant av 202 millioner i produksjonstilskudd. Den prosentvise fordelingen av produksjonstilskuddet mellom avisgruppene var slik:

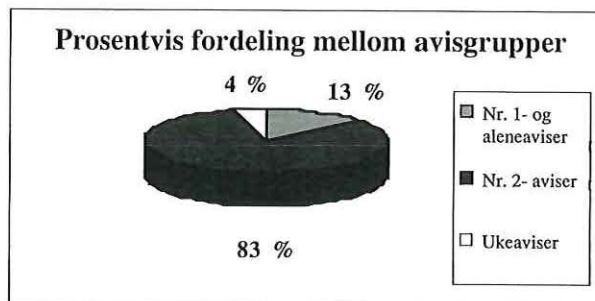

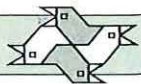
Diagram: Prosentvis fordeling av produksjonstilskuddet mellom avisgrupper i 1995

Sju nye aviser kom inn i tilskuddsordningen i 1995. Alle var mindre lokalaviser som kom ut fra en til tre ganger i uka.

Endringer i regelverket

Aviser som betaler utbytte til eierne i året før tilskuddsåret kan ikke gis pressestøtte. Ved kgl. res. av 13. juli 1995 ble reglene endret slik at også konsernbidrag regnes som utbytte. Konserneide aviser kan imidlertid betale sin andel av morselskapets driftskostnader, begrenset oppad til én pst. av avisens driftsinntekter eksklusiv pressestøtte. En avis fikk som følge av regelen om utbytte/konsernbidrag avslag på søknaden om produksjonstilskudd. Avisen har påklaget vedtaket.

Dagens bestemmelser krever videre at en avis må inneholde overveiende allment nyhets- og aktuali-

tetsstoff for å kunne motta pressestøtte. Enkelte publikasjoner befinner seg i dag i grenselandet mellom nyhetsavis og fagtidsskrift. Fra pressens organisasjoner er det kommet ønske om en mer objektiv og entydig definisjon av dagspressebegrepet. Statens medieforvaltning sendte i begynnelsen av 1996 et forslag om endrede forskrifter til Kulturdepartementet. Ved utgangen av 1995 er to klager som vedrører kravet til allment nyhets- og aktualitetsstoff under behandling.

Forskrifter om produksjonstilskudd slår fast at produksjonstilskuddet skal benyttes til utgivelse av avis. Stortinget har i den forbindelse påpekt at det er viktig å etablere klare regler og kontrollrutiner som hindrer at produksjonstilskuddet nyttes til andre formål enn avisdrift. Enkelte bestemmelser i forskriftene vil derfor bli endret fra tilskuddsåret 1996, bl.a. vil det bli stilt krav om at aviser som mottar produksjonstilskudd må være organisert som aksjeselskap.

Tilskudd til pressekontorer

Ordningen omfatter pressekontorer med tilknytning til de politiske partiene som er representert på Stortinget og Nynorsk pressekontor. Tilskuddet omfatter et grunntilskudd og et tilskudd for hver tilknyttet avis som kommer i tillegg til den første avisen og som betaler en reell pris for byråtenestene.

Til sammen mottok pressekontorene 9,8 mill. kroner i 1995.

Anvendt medieforskning og etterutdanning

Bevilgningen omfatter etterutdanningsvirksomheten til navngitte institusjoner. I 1995 ble kr 4 687 500 fordelt til Norske Avisers Landsforening, kr 1 100 000 til Pressens Lederprogram og kr 7 812 500 til Institutt for Journalistikk.

Kr 382 383 ble bevilget til den nyetablerte Kunnskapsbasen i Bergen. Kunnskapsbasens oppgave er å framskaffe og bearbeide data som gjør det mulig å sammenligne de ulike mediers organisasjon, struktur, økonomi, innhold, samt bruken av dem. Kunnskapsbasen utgav boken *Medie Norge 1995* med omfattende statistisk materiale om de ulike medier.

I tillegg dekker bevilgningen midler til forskningsprosjekt knyttet til presse, film og kringkasting. For 1995 var rammen til forskning på kr 3 495 000. Prosjekt innen medieetikk ble prioritert ved fordelingen av midler med kr 644 000. Kr 310 000 ble innvilget til filmformål, og kr 150 000 til hovedfagsstipend. Vel 2,3 mill. kroner gikk til forskningsprosjekter på tvers av mediene, men med hovedvekt på presseforskning.

Rådet for anvendt medieforskning

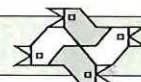
Rådet for anvendt medieforskning er rådgivende organ for Statens medieforvaltning i fordelingen av midler til anvendt medieforskning. Det ble mottatt 61 søknader om støtte i 1995. Totalt omsøkt beløp var ca. 11 mill. kroner og fordelt beløp ca. 3,5 mill. kroner.

Rådet avholdt fire møter i 1995. Rådet planla et seminar om Rådets fremtidige arbeidsoppgaver samt en etikkonferanse.

Rådet har drøftet hvordan forskning kan gjøres mer tilgjengelig og forberedt i samarbeid med Institutt for Journalistikk, en «markedsføring» av publisert forskningsmateriale (bøker, tidsskrifter, artikler osv.) som helt eller delvis er finansiert av midler til anvendt medieforskning.

Støtte til samiske aviser

Støtten til samiske aviser består av et driftstilskudd og et språktilskudd til samiskspråklige aviser.

Avisene Sagat, Min Aigi og Saami Aviisa Assu mottok driftstilskudd på til sammen 5,1 mill. kroner.

I 1995 mottok Min Aigi, Sami Aviisa Assu og Nourttanaste et språktilskudd på til sammen 0,77 mill. kroner.

Statens medieforvaltning gjennomførte i 1995 en evaluering av støtteordningene for samisk presse i samråd med Kommunal- og arbeidsdepartementet. Arbeidsgruppens rapport ble oversendt Kulturdepartementet i desember 1995 til videre behandling.

Visse publikasjoner

Ordningen omfatter spesialpublikasjoner for de politiske partier som er representert på Stortinget samt visse andre publikasjoner som er tilskuddsberettigede ifølge vedtak i Stortinget. Til sammen 31,8 mill. kroner ble fordelt til visse publikasjoner i 1995.

Bevilgningen ble nyttet til tilskudd til Aktuelt Perspektiv, Dag og Tid, Folket, Folkets Framtid, Fremskritt, Sentrum, Tidens Tegn, Nytt fra Norge, Ny Tid, Liberalt Forum og Opprør. Tilskuddet gis i form av et fast grunntilskudd og et produksjonstilskudd. Til sammen ble det utbetalt 24,8 mill. kroner i 1995. 4,2 mill. kroner ble bevilget til lettlest-avisen Klar Tale. Avisen utgis av stiftelsen lettlest-avisen. Avisen ble startet som et prøveprosjekt i oktober 1990 og er eneste avis i Norge som kommer ut med tre parallelle utgaver: som vanlig avisutgave, som lydkassett og som punktskriftsutgave. Avisen redigeres av Norsk Telegrambyrå og trykkes ved Indre Smaalenenes Trykkeri. Lydutgaven produseres av Foreningen Norges Døvblinde i Arendal, mens punktutgaven trykkes av Døves Trykkeri i Bergen.

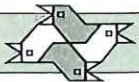
I tillegg bevilges støtte til månedsbladet Blikk med kr 500 000 over post 76.

Innvandrerpublikasjoner

Over post 76 bevilges også midler til innvandrerpublikasjoner. Tilskuddet til innvandrerpublikasjoner er ment å skulle hjelpe framveksten av en innvandrerpresse og skal være et bidrag til utgivelse av frie og uavhengige aviser og periodiske publikasjoner som formidler nyheter og aktualiteter for dette formålet. Tilskuddet skal hjelpe innvandrere til informasjon og kunnskap om norske samfunnsforhold og egen situasjon. Tilskuddet er ment å være et virkemiddel i arbeidet for forståelse mellom etniske grupper og kulturer. Tilskuddet til hver enkelt avis beregnes ut fra avisens antall abonnenter og løssalg. Tolv innvandrerpublikasjoner mottok til sammen 1,4 mill. kroner i tilskudd for 1995. Av disse var fem aviser på urdu, en på henholdsvis norsk, hindi, vietnamesisk, tamilsk, finsk, polsk og kinesisk. En avis opphørte i 1994 og gikk ut av støtteordningen i 1995. Statens medieforvaltning innledet i 1995 arbeidet med en undersøkelse om urdu-avisenes funksjon som informasjonsorganer for innvandrere.

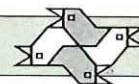
Støtteutvalget for innvandrerpublikasjoner

Støtteutvalget er rådgivende organ for Statens medieforvaltning i fordelingen av midler til innvandrepublikasjoner. Utvalget avholdt to møter i 1995. Fire innvandrerpublikasjoner søkte om listeføring. Samtlige ble avslått da de ikke fylte de formelle kravene til opplag, regnskap etc. Støtteutvalget har gjennomgått forskriftene med tanke på eventuelle oppdateringer/endringer av støtteordningen. Som et første tiltak har utvalget fremmet forslag om at kun antall abonnenter legges til grunn for beregningen av støttebeløpet. Bakgrunnen er at løssalget er vanskelig å dokumentere.

Distribusjonstilskudd til avisene i Finnmark

Åtte aviser i Finnmark mottok i 1995 særskilt distribusjonstilskudd. Tilskuddet utbetales med en sats pr. abonnementseksemplar for distribusjon gjennom Posten.

Til sammen 1,38 mill. kroner ble fordelt over post 77 i 1995.

Styrer og råd

Følgende råd og utvalg ble administrert av Statens medieforvaltning i 1995. Sammensetning pr. 31.12.95

Kontaktutvalget mellom dagspressen og staten:

Helge M. Sønneland, KD, leder
 Thor Bjarne Bore, NP
 Kurt Borgen, NAL
 Diis Bøhn, NJ
 Sigurd Hille, NAL
 Hans Erik Matre, NR
 Åsmund Snøfugl, LLA
 Grete Øwre, FIN
 Sekretær: Ivar Andenæs, SMF

Støtteutvalget for dagsavisene:

Medlemmer:
 Kjell Magne Fredheim, uavh., leder
 Sigurd Hille, NAL
 Astrid Kløve-Graue, NAL
 Wenche Pley, LLA
 Arne Sund, NAL
 Sekretær: Jon H. Stjernstedt, SMF

Varamedlemmer:
 Odd Strand, KD
 Maj-Lis Stordal, NAL
 Finn Grundt, NAL
 Rune Hetland, LLA
 Thor Woje, NAL

Styret for Statens lånekasse for aviser:

Medlemmer:
 Berit Klemetsen, uavh., leder
 Ole Trasti, uavh., nestleder
 Kurt Borgen, NAL

Sølvi Ellingsen, KD
 Carl Peter Løken, NAL

Varamedlemmer:

Bodil Leknes, uavh.
 Nils Arne Nordheim, uavh.
 Roger Bjurling, NAL
 Ivar Andenæs, KD
 Astrid Kløve-Graue, NAL
 Sekretariat: Statens nærings- og distriktsutbyggingsfond

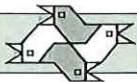
Rådet for anvendt medieforskning:

Medlemmer:
 Kurt Borgen, NAL, leder
 Ketil Jarl Halse, NML, nestleder
 Vigdis Bendiktsen, NP
 Hans F. Dahl, NML
 Laila Mikkelsen, KD
 Audgunn Oltedal, NP

Varamedlemmer:
 Roar Larsen, NAL
 Ingunn Hagen, NML
 Sigmunn Lode, NP
 Henny Wale, NML
 Eva Dahr, KD
 Odd Arne Joø, NP
 Sekretær: Jan Erik Andersen, SMF

Støtteutvalget for innvandrerpublikasjoner:

Medlemmer:
 Erling Omvik, NP, leder
 Sissel Motzfeldt, KD
 Rubina Rana, NP
 Khalid Salimi, NP
 Britt Schumann, UDI

Varamedlemmer:

Anne Hedvig Vedeler, NP
Ragnhild Ekre, KD
Mujahid Ali, NP
Mansoor Ahmad, NP
Carolina Maira Johansen, UDI
Sekretær: Jan Erik Andersen, SMF

Styret for Stiftelsen Lettlest-avisen:

Medlemmer:

Ivar Granaasen, NP, leder
Gerd Ottesen, FFO, nestleder
Trond Degnes, NP
Terje Karlsrud, RFF
Line Linstad, FFO

Varamedlemmer:

Brit Tangen, NP
Erling Lauritzen, FFO
Sølvi Wærhaug, NP
Anne-Margrethe Brandt, RFF
Henning Solem, FFO
Sekretær: Jan Erik Andersen, SMF

Konsesjonsråd for nærkringkasting:

Medlemmer:

Kjersti Graver, leder
Anne Cath. Parow, nestleder
Odd Arne Joø
Linda Kjerstad
Harald Strømnes

Varamedlemmer:

Gry Karin Øien
Geir Magnus Nyborg
Ove Ingvaldstad
Helga Gitmark
Geir Gisnås
Sekretær: Carl-Henrik Lyngås, SMF

Audiovisuelt produksjonsfond

- Fagutvalget for nærkringkastingssaker:

Medlemmer:

Erik Bugge, leder
Eli Qvam, nestleder
Terje Sindland
Kjell Petter Stene
Ragnar Udjus

Varamedlemmer:

Torild Jacobsen
Målfrid Rydningen
Gunnlaug Brenne
Hans Petter Sundal
Trine Syvertsen
Sekretær: Arve Lindboe, SMF

